

JORNADA DELS MIGRANTS I REFUGIATS

Encara que habitualment la Jornada Mundial dels Migrants i Refugiats té lloc l'últim diumenge de setembre, la celebració del seu jubileu a Roma el primer diumenge d'octubre ha motivat que enguany s'haja retardat una setmana esta jornada. El lema triat (Migrants, missioners d'esperança) constituïx una invitació a reflexionar sobre la relació entre les migracions i l'esperança. El papa Lleó ens oferix unes pistes molt suggeridores en el missatge que ens ha dirigit enguany per a este dia.

En el context actual, marcat per guerres, violències, injustícies, pobreses i fenòmens meteorològics extrems, no podem oblidar que aquelles persones que es veuen obligades a abandonar la seua terra natal, ho fan mogudes per la legítima esperança de trobar en altres llocs una vida més digna. Esta esperança els porta a resistir les adversitats i a confiar en Déu, sovint enmig de les grans dificultats que han de superar per a veure realitzades les seues esperances.

Actualment este fenomen, que fins fa alguns anys era molt minoritari, s'ha convertit en una cosa que està present d'una forma molt visible als nostres pobles i ciutats, per la qual cosa hui podem dir que estem en societats en les quals es percep ja una diversitat social, cultural i religiosa. Sovint l'encontre entre nosaltres no està exempt de recels mutus que dificulten la convivència. Només el coneixement mutu pot ajudar a superar estes dificultats.

Els cristians anhelem un futur de dignitat i pau per a tots els éssers humans. Això no és només una qüestió ideològica, sinó que es correspon amb el projecte de Déu per a tota la creació, un pla que sabem que es realitzarà en el seu Regne, perquè Déu sempre complix les seues promeses. La nostra missió és anticipar ja en este món el compliment d'eixe designi de Déu, que vol que tots formem una única família. Per això no podem cedir a la temptació de preocupar-nos d'una manera egoista per salvaguardar els nostres interessos. Esta actitud és una amenaça al bé comú i a la solidaritat de tota la família humana, ja que, sovint, col·loca als migrants que viuen entre nosaltres i que, en molts casos, treballen per a nosaltres contribuint al progrés econòmic de la nostra societat, en unes condicions laborals i de vida que no les volem per a nosaltres.

Tampoc hem de caure en la temptació del menyspreu, referint-nos a ells amb termes que tenen matisos despectius; criminalitzant a persones pel simple fet de pertànyer a un determinat col·lectiu, o limitant l'exercici de drets humans fonamentals com pot ser el dret a viure i expressar lliurement la seua religió, quan això no atempte contra la dignitat de les persones o contra el bé comú, ni pose en perill l'orde públic. Si actuem així estem matant l'esperança de les persones. Demanem al Senyor que ens ajude a construir una societat cada dia més justa i fraterna per a tots.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***